

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena hävdar att tribunalen

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den fann att artiklarna 2.7 och 9.5 i grundantidumpningsförordningen ⁽¹⁾ (nedan kallad grundförordningen) inte föreskriver en skyldighet för institutionerna att besluta huruvida status som företag som verkar i en marknadsekonomi (nedan kallad marknadsekonomisk status) eller individuell behandling ska beviljas i situationer där ett stickprovsförfarande tillämpas,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna åsidosatte artikel 2.7 c i grundförordningen genom att inte, inom tre månader efter det att undersökningen inleddes, besluta huruvida marknadsekonomisk status eller individuell behandling skulle beviljas de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna åsidosatte artikel 2.7 c i grundförordningen genom att inte informera de kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet om att deras ansökningar om marknadsekonomisk status eller individuell behandling skulle prövas inom tre månader efter det att undersökningen inleddes,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna inte hade styrkt att företagen hade samarbetat under undersökningsperioden och att gemenskapsindustrin därför inte uppfyllde det krav som föreskrivs i artikel 4.1 och artikel 5.4 i grundförordningen, vilket ledde till en felaktig bedömning av skadan och kausalsambandet enligt artikel 3 i grundförordningen,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den fann att artikel 6.1 i grundförordningen inte förbjuder institutionerna från att samla in uppgifter med avseende på stickproven innan det att undersökningen inleddes,

alternativt, gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna inte åsidosatte artikel 6.9 i grundförordningen när fristen om 15 månader för att avsluta antidumpningsundersökningen inte iaktogs,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den slog fast vilka rättsliga verkningar vissa uppgifter avseende skadeanalysen enligt artikel 3 i grundförordningen hade,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna inte iakttog sin plikt att noggrant och objektivt undersöka samtliga relevanta aspekter i antidumpningsundersökningen,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den slog fast vilka rättsliga verkningar vissa uppgifter avseende den undersökande myndighetens motiveringsskyldighet hade, samt

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna åsidosatte artikel 3 i grundförordningen då de underlät att bedöma vilken inverkan andra faktorer än den berörda importen hade på gemenskapsindustrin.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Roma (Italien) den 23 mars 2010 — brottmål mot Alessandro Sacchi

(Mål C-255/10)

(2010/C 209/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Roma (Italien).

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Alessandro Sacchi.

Tolkningsfråga

Hur ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas med avseende på etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster på området för vadhållning på sportevenemang, även med hänsyn till principen om ett effektivt domstolsskydd, för att det ska klargöras huruvida det är förenligt med de nämnda bestämmelserna i fördraget att tillämpa nationella bestämmelser om ett monopol för staten och ett system med koncessioner och tillstånd enligt vilket endast ett bestämt antal koncessioner får meddelas och i vilket föreskrivs a) ett allmänt skydd för innehavarna av koncessioner som meddelats tidigare genom ett förfarande till vilket en del av operatörerna rättsstridigt inte hade tillgång, b) bestämmelser som i praktiken säkerställer upprätthållandet av marknadsandelar som förvärvats genom ett förfarande till vilket en del av operatörerna rättsstridigt inte hade tillgång (såsom till exempel förbudet för nya koncessionshavare att inrätta vadhållningslokaler inom ett visst avstånd från redan

befintliga sådana), c) att koncessionen ska upphöra att gälla och säkerheter på höga belopp ska tas i anspråk i vissa fall, däribland det fallet att koncessionshavaren direkt eller indirekt bedriver gränsöverskridande spelverksamhet som kan likställas med den verksamhet som omfattas av koncessionen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) den 26 maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot The Rank Group PLC

(Mål C-259/10)

(2010/C 209/39)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: The Rank Group PLC

Tolkningsfrågor

1. När det finns en skillnad i behandling i mervärdesskattehänseende mellan:

- i) tillhandahållanden som är identiska från konsumentens synvinkel, eller
- ii) liknande tillhandahållanden som tillgodoser samma behov hos konsumenten, är detta i sig självt tillräckligt för att utgöra ett åsidosättande av principen om skatteneutralitet, eller ska även beaktas följande omständigheter (och hur ska de i så fall beaktas):

- a) det rättsliga och ekonomiska sammanhanget,
- b) huruvida de identiska tjänsterna, eller i förekommande fall de liknande tjänsterna, i fråga konkurrerar med varandra, och/eller

c) huruvida skillnaden i behandling i mervärdesskattehänseende har medfört en snedvridning av konkurrensen?

2. Har en skattskyldig vars tillhandahållanden enligt nationell lagstiftning är föremål för mervärdesskatt (på grund av att medlemsstaten har använt utrymme för skönsässig bedömning enligt artikel 13 B f i sjätte direktivet ⁽¹⁾) rätt att kräva återbetalning av mervärdesskatt som betalats för dessa tillhandahållanden, med hänvisning till att principen om skatteneutralitet har åsidosatts genom behandlingen i mervärdesskattehänseende av andra tillhandahållanden ("jämförbara tillhandahållanden") när

- a) de jämförbara tillhandahållandena var föremål för mervärdesskatt enligt nationell rätt men
- b) praxis hos skattemyndigheten i medlemsstaten var att behandla de jämförbara tillhandahållandena som undantagna från mervärdesskatt?

3. Om svaret på fråga 2 är jakande, vilket beteende utgör relevant praxis, och särskilt:

- a) Krävs det att skattemyndigheten klart och otvetydigt uppgett att de jämförbara tillhandahållandena skulle behandlas som undantagna från mervärdesskatt?

b) Är det relevant att skattemyndigheten vid den tidpunkt den gjorde något tillkännagivande hade otillräckliga eller felaktiga uppgifter om de omständigheter som är relevanta för en korrekt behandling i mervärdesskattehänseende av de jämförbara tillhandahållandena?

c) Är det relevant att mervärdesskatt inte redovisades av den skattskyldige, eller utkrävts av skattemyndigheten, vad gäller de jämförbara tillhandahållandena, men skattemyndigheten senare har försökt att inkräva mervärdesskatten, med beaktande av de normala nationella preskriptionstiderna?

4. Om skillnaden i behandling i skattehänseende beror på en enhetlig praxis hos den nationella skattemyndigheten på grundval av en allmänt vedertagen tolkning av den nationella lagstiftningen, spelar det vad gäller frågan huruvida principen om skatteneutralitet har åsidosatts någon roll om

- i) skattemyndigheten senare ändrar sin praxis